

tet den ærede Minister har kaldt vore Bemærkninger ubesøiede. Det er naturligtvis en noget vanskelig Stilling for et Udvalg, der med en eneste Undtagelse bestaaer af saalæge Folk som Finansudvalget, at staae ligeoverfor en Minister, en Admiral, en Sømand, og i saa Fald maa hans Udtryk jo falde meget haardt paa os, og vi maae antage, at det er vor Pligt at undersøge, om vi ere Feilende eller ei, men strax i Begyndelsen bliver man noget forbausset. Vi vare ved vor Anbefaling alene gaaede ud fra, hvad vi troede var sund, simpel Fornuft. Jeg vil indrømme, at jeg for mit Vedkommende ikke nøie kjendte Skif og Brug i fremmede Lande; men den ærede Minister var saa god at underrette os om, at det var en af hans Hovedgrunde, hvorfor vor Anbefaling om Lædingen ikke kunde følges. Han sagde os mangfoldige Gange, „at det var en robsæftet Skif og Brug i fremmede Lande,“ det var almindelig Skif i hele Europa og i Amerika med; „det var en Skif, hvorfra han ikke under nogen Omstændighed vilde vige.“ Han havde liggende for sig Bunker af Beviser for sin Paastand, og han havde ikke været istand til at finde mere end et eneste Bevis, som gik i modsat Retning, og det var fra Norge, angaaende et fast Fyr. Hans Mening om Lædingen af faste Fyr var ligesaa bestemt som hans Udtalelse om de flydende; jeg vil haabe, at de Herrer, der interessere sig for denne Sag, have gjennemlæst hvad der foregik ved Finanslovens 2den Behandling, saa at det altsaa staaer klart for dem, at Ministeren udtalte, at vi i Finansudvalget havde fuldkommen Ret, at den ærede Minister havde fuldkommen Ret, og at han havde fuldt op af Beviser for sin Paastand, at vi, kort sagt, maatte gaae aldeles afveien med Hensyn til den Bemærkning, som vi havde gjort. Da vi kom videre i Sagen skiftede den ærede Minister Terrain; da havde han aldeles glemt sin hele Bunker Beviser. Han nævnte ikke mere Skif og Brug i andre Lande, men derimod holdt han sig alene til den Fare, der var forbunden med at transportere Fartøjerne til deres Bestemmelsessteder, og de Ulykker, derved kunde hændes, og derfor maatte man ikke beskjendtgjøre isorveien, men vente, til Skif

bet var kommet til sit Bestemmelsessted. Jeg troer, at hvad Beviser fra fremmede Lande angaaer, da sik vi nok sidst, men jeg kan dog ikke undlade at meddele det ærede Thing, at forsaavidt der skulde mangle Noget, saa har jeg her liggende omtrent 40 Beskjendtgjørelser fra europæiske og amerikanske Lande, saavel om faste som om flydende Fyr, der alle eensstemmigt udvise, at det, vi have paaftaaet, er det Rigtige. Da det maaskee kan interessere den ærede Minister, vil jeg nævne en Beskjendtgjørelse om to Fyrstibe ved Hooglys Udlob, om hvilke det den 6te Maj 1851 beskjendtgjøres, at de væsentlig skulde forandres den 15de Marts 1852, og jeg paaftaaer, at en væsentlig Forandring ved et Fyrstib og et nyt Fyrstibs Udlæggelse kommer ind under den samme Beskjendtgjørelsesrække. Der er her Beskjendtgjørelser fra Australien, fra Singapore, fra Rio Grande, fra Giebsør — for at blande alle Lande sammen, — der alle beskjendtgjøre Fyrenes Læding forud. Her er en Beskjendtgjørelse fra New-York om et flydende Fyrs Udlæggelse, Brentons reet Rohde island af 27de September, det skulde vise Fyr den 1ste November. Der er endvidere to Beskjendtgjørelser fra det hydrographiske Departement under Marinen for det sorte Hav, dateret St. Petersborg den 22de Juni sidste Aar, om to Fyrstibe i det asovske Hav, der den 1ste September skulde indtages for at repareres, hvorefter en ny Indretning skulde sættes op i deres Sted. Her er Beskjendtgjørelser fra Portugal og her er, kort sagt, Beskjendtgjørelser fra alle Lande. Der er en, som er udstedt for en Maaned siden i Wien om et nyt Fyr paa Giovanni Klippe i Nærheden af Rovigno paa det adriatiske Hav ved Kysten af Istria, det er beskjendtgjort saa længe i Forveien, at jeg har læst derom i engelske Aviser af 8de Februar, medens Fyret først skal tændes den 24de Juni om Aftenen. Jeg tør vel altsaa antage, at vi nu ere komne paa det Rene om Fyrenes Læding. Den ærede Minister sagde sidst, at med Hensyn til Landfyrene var det en ligeegyldig Sag, det var en Forandring, som var uvæsentlig, som han ikke videre lagde Vægt paa, men som ikke var nogen Forbedring. Den ærede Minister maa imidlertid lægge